

saaledes at man har omskrevet de $\frac{2}{5}$ af det oprindelig bevilgede Beløb til Sæd og beregnet hver Tønde Sæd til 5 Rd. Det vil for disse Ministeriers Vedkommende medføre en Forhøielse af de ved Lov af 31te Marts 1860 bevilgede Medhjælpsbeløb af noget over 10 pCt, og Udvalget troer, at dette aldeles svarer til den Reduction, vi paa andre Lønninger have vedtaget af Sædtillæget, naar det gaaer over til at blive et fast Tillæg. For de øvrige Ministeriers Vedkommende har Beregningsmaaden maattet være en noget anden; thi der regner Ministeriet selv paa en anden Maade. Der opstilles nemlig for hver enkelt Afdeling saa og saa mange Assistentter og saa og saa mange Skrivere, og saa beregnes et vist Beløb for hver enkelt af disse Mænd. Af det Beløb, der saaledes udkommer, tager Ministeriet igjen $\frac{2}{5}$ og foretager Sædomskrivningen dermed. Udvalget troer nu, at det er en naturligere Maade at komme til Fastsettelsen af et passende Medhjælpsbeløb paa, at tage Ministeriets Antal af de fornødne Assistentter og Skrivere og saa sætte en Gjennemsnitsløn for hver enkelt af disse Medhjælpere, og denne Gjennemsnitsløn har da Udvalget sat for Assistentterne til 475 Rd. og for Skriverne til 325 Rd., idet Udvalget har forudsat det som en Selvsølge, at det indenfor det hele Beløb, som derved fremkommer, aldeles maatte være overladt til vedkommende Ministerium, hvorledes det maatte være at fordele mellem de enkelte Functionairer i Ministeriet. Overensstemmende hermed er det, at alle disse Endringsforslag ere stillede, og jeg skal ikke trætte Thinget med at opregne dem. Jeg maa blot endnu bemærke med Hensyn til § 5, at Udvalgets Fleertal i Henhold til de Afstemninger, der have fundet Sted her i Thinget, og saa her foreslaaer at indskrænke Revisionsfristen til 5 Mar. Endnu skal jeg, inden jeg slutter, tillade mig at bemærke, at da denne Betænkning blev afgiven, var det, skjøndt ikke meget rimeligt, dog muligt, at Bestemmelsen i Lovens § 5 om, at Loven skal træde i Kraft

den 1ste April 1870, kunde være bleven stående, men det er jo Noget, der følger af sig selv, at dette ikke mere kan finde Sted, og jeg skal derfor paa Udvalgets Begne forbeholde os til tredje Behandling at stille et Endringsforslag, der forlænger Tidsfristen for Lovens Skrafttræden.

Jagd: Spørgsmaal om Tilbeiebringelsen af Endringer i Organisationen af Statsinstituter, der ved en lang Tids Varighed have samlet sig deres Styrke og deres hele indre Organisation, anseer jeg for at være af den Bigtighed, at man skal være betænkelig ved at fremsætte Raad eller udtale en bestemt Mening derom, naar man ikke har en dybt begrundet Erfaring i den Retning. Jeg skal derfor afholde mig fra at indlade mig paa den Mængde forskjellige Spørgsmaal, som dette Lovforslag omhandler, og med Hensyn til hvilke jeg ikke er i Besiddelse af Sagkundskab og Erfaring, men der er eet Punkt i Loven, hvorom jeg ikke kan forholde mig taus; da jeg efter det Kjendskab, som jeg har til Sagen, aldeles ikke kan fatte, hvilke Fordele der vilde opnaaes ved de af Udvalget stillede Forslag; det er den overordnede Bestyrelse af Statstelegraphen. Dengang denne i sin nuværende Skikkelse blev dannet, bestod der som bekendt her i Landet kun to Embeder ved Telegraphvæsenet, nemlig Telegraphbestyrelsesembederne i Nyborg og Korsør, hvilke dengang vare henlagte under Generalpostdirecteuren. Da den første electriske Telegraph blev anlagt, var der kun et meget ringe Antal Embedsmænd, og der oprettedes meget faa Stationer, hvorfor det var naturligt, at man lod dem blive, hvor de to ældre optiske Telegrapher befandt sig; men efterhaanden som Telegraphvæsenet har udviklet sig til en større Betydning, saaledes at det tilsidst vorede til at blive en virkelig omfattende Green af den indre Statstjeneste, blev det klart for mig, og jeg troer ligeledes for Andre, som personlig have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og som have haft Leilighed